

Anna Uzarowicz-Chmielewska

Stryczowice, gm. Waśniów, woj.
kieleckie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 15, 59-60

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził zespół pod kierownictwem doc. dr hab. Aleksandry Cofta-Broniewskiej. Finansował Uniwersytet Jagielloński. Pierwszy sezon badań. Osada kultury ceramiki wstęgowej rytej i z początku epoki brązu.

Stanowisko położone jest na kulminacji i północno-wschodnim stoku wyniesienia na krawędzi doliny cieku. Gleba brunatna średnio zbielicowana na podłożu piasku i miejscami gliny, w otoczeniu czarnych ziem.

Badania sondażowe ukierunkowane na wstępne rozpoznanie osadnictwa "wstęgowego" objęły powierzchnię 20 m².

Stratygrafię stanowiła: warstwa I - humus współczesny /grubości 0,3 m/, II - próchnica pierwotna /grubości 0,2 m/, III - skała macierzysta /piasek - glina/. Ze względu na bardzo silne zbielicowanie próchnicy nie wyróżniono obiektów kultury ceramiki wstęgowej rytej. Materiał tej kultury /bardzo liczna ceramika i krzemienie/ wystąpił w warstwie I i II w koncentracji o zarysie owalnym i wymiarach 4,5 x 4 m. Kilkanaście fragmentów ceramiki z początku epoki brązu wystąpiło w obu warstwach próchnicy oraz w obrębie bardzo nieregularnych "zaciemnień" /jam? / w północnej części wykopu.

Materiały przechowywane są w Katedrze Archeologii w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

STRASZEWO, gm. Koneck
woj. wrocławskie
Stanowisko 49

patrz
okres lateński

STRYCZOWICE, gm. Waśniów
woj. kieleckie
Stanowisko 1

Państwowe Muzeum
Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadziła mgr Anna Uzerowicz-Chmielewska. Finansował KZA w Kielcach. Czwarty sezon badań. Osada neolityczna kultury pucharów lejkowatych.

Wykopaliska miały na celu znalezienie i przebadanie następnego odcinka fosy otaczającej osadę oraz kontynuowanie badań z 1979 r. w rejonie gęstego występowania jam. W północnej części osady założono 4 rowy sondażowe natrafiając w jednym z nich na fragment fosy, w odległości 60 m na północ od jej fragmentu odkrytego w roku 1979 r. Jest to

trzeci odcinek odkryty na stanowisku. We wnętrzu zawierała analogiczne poziomy osadów, powstałe w długim procesie jej wypełniania, jakie obserwowano na odcinkach badanych w 1978-79 r. W ścianie północnej wystąpiły ślady zawalanej niszy. W górnej i środkowej jej części znaleziono kilkanaście fragmentów naczyń i krzemienie. W dolnej regularnie trapezowatej części fosy znaleziono większą ilość kości zwierzęcych, ułamki naczyń i przęślik. Wszystkie odkryte zabytki to wytwór kultury pucharów lejkowatych.

Znalezienie trzeciego odcinka pozwala przypuszczać, że fosa okalała osadę w kształcie owalu lub okręgu o średnicy 320-350 m.

Drugi wykop usytuowano w odległości 60 m na południe od fosy. Odkryto cztery jamy, znajdujące się od 4 do 8 m od siebie. Jedna z nich była podwójna i obie jej fazy zawierały materiał kultury pucharów lejkowatych. Bardzo obfity materiał znaleziono w jamie 19, gdzie odkryto fragmenty kilkunastu naczyń oraz dużo kości zwierzęcych. We wszystkich znajdowano kamienie żarnowe i płyty szlifierskie. Gęste występowanie jam na obszarze okolonym fosą pozwala przypuszczać, że osada nie była tylko miejscem przechowywania bydła, ale miała charakter mieszkalny.

Zbiory znajdują się w PMA.

Badania będą kontynuowane.

ŚREM
woj.poznańskie
Stanowisko 8

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Wanda Tetzlaff. Finansowało MA w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych.

Stanowisko znajduje się na zachodnim krańcu miasta, na terenie Cmentarza Komunalnego, gdzie podczas kopania grobów natrafiono na liczne ułamki naczyń kultury pucharów lejkowatych. Położone jest na krańdzi niewielkiej wysoczyzny wśród cieków wodnych.

Założono dwa wykopy - I o wymiarach 5 x 5 m i oddalony od niego o 36 m - II o powierzchni 5 x 10 m.

Wykop I: pod warstwą humusu /warstwa I/, na głębokości 25 cm od powierzchni, wystąpił zbity płasek z niewielkimi soczewkami gliny i dużą ilością bardzo drobnych i większych kamieni, stanowiących naturalny składnik warstwy /warstwa II/. Na głębokości 50-60 cm znajdował się już całec /glina/. Na terenie wykopu odkryto dwie jamy /nr 1, 2/.